

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.373/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Győr-Moson-Sopron Vármegyei Rendőr-főkapitányság (9024 Győr, Szent Imre út 2-4.)
Az alperes képviselője:	dr. Székely György kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita (mintaper alapján)
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.162/2024/6. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 23.000 (huszonháromezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. május 1. és 2022. május 31. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helységli Rendőrkapitánysága állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot, működési körzeteként helység2 település került kijelölésre. A felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozóan rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, őrzéseket, kísérori beosztás feladatait, rendezvénybiztosításokat, határszolgálatot, amelyekért külön ellentételezésben nem részesült. A felperes a 2022. május 9-én előterjesztett szolgálati panaszában a többletfeladatok ellátásáért három évre visszamenően az illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetését kérte. Az alperes vezetője a szolgálati panaszt a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében a perbeli időszakra bruttó 927.616 forint megbízási díj és annak 2020. november 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, perköltsége megállapítása mellett. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjára és (5) bekezdésére, valamint a Kúria Kfv.VII.45.156/2021/4., Mfv.I.10.751/2016/4. és Kfv.VII.39.549/2021/4. számú ítéleteire hivatkozott. A megbízási díj igényelt havi mértékét az illetményalap 75%-ában, azaz havi 28.988 forintban jelölte meg, amit 2020. február és 2020. június közötti 5 hónap kivételével, összesen 32 hónapra kért megállapítani. Részletes kimutatást csatolt az ellátott feladatokról, kifogásolta, hogy az alperes a beosztása ellátása mellett abba nem tartozó feladatokat végeztetett vele, amiért megbízási díjat nem fizetett. A többletfeladatok ellátása nem felelt meg a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21. és 22. pontjainak, mivel a működési körzetéből történő elvonásra csak eseti jelleggel kerülhetett volna sor, továbbá a KMB Szabályzat a munkáltató számára csak a működési körzetéből történő elvonásra biztosít lehetőséget, nem más beosztás ellátására. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott és a járőr különböző beosztás, a KMB Szabályzat és a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) alapján a körzeti megbízottnak és a járőrnek eltérő feladatai vannak.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását, illetve a jogalap fennállása esetére a megbízási díj 50%-ra történő mérséklését kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes által megjelölt, szolgálati beosztásához nem tartozó feladatai nem rendszeres jellegűek, hanem csekély mértékűek, eseti jellegűek voltak. A járőrfeladatok sem jelentettek valódi többletmunkát, mivel felperes felelőssége nem volt magasabb szintű, mint alap munkaköri feladatai. A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízott köteles szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában a közterületi tevékenység ellátására, ebből következően alaptevékenységének minősül a járőri feladat, ami így nem lehet a beosztásához nem tartozó többletfeladat. Az elvégzett járőri feladatok nem tartoztak a KMB Szabályzat 25. pontjában felsorolt tiltott feladatok körébe, a 27. pont pedig megengedi a körzetek közötti átjárást. Állította, hogy a felperes működési körzetéből történő eseti jellegű elvonása, a

fokozott ellenőrzés, a különleges jogrend elrendelésével összefüggésben a KMB Szabályzat 21. pont b) c) és e) alpontja alapján jogszerű volt.

A mintaper

[4] Az elsőfokú bíróság 4. sorszámu végzésével eljárását az előtte folyamatban lévő 5.K.701.208/2022. számú mintapert jogerősen befejező határozat meghozataláig felfüggesztette. A mintaperben a Győri Törvényszék 5.K.701.208/2022/10. számon ítéletet hozott, melyben a keresetnek helyt adott. Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 4.Kf.700.436/2023/5. számú jogerős ítéletével a mintaperben hozott elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság ezt követően a felfüggesztett eljárás folytatásáról határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság 927.616 forint megbízási díj és annak 2020. november 16. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint 46.381 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatalos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 10.§ (2) bekezdésére, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35.§ (6) bekezdésére alapította. Elöljáróban rögzítette, hogy a perbeli közigazgatási jogvita jogi és ténybeli szempontból a mintapertől nem különbözik, ezért tárgyi pert is a mintaper eredménye szerint bírálta el. Megállapította, hogy a felperes a peresített időszakban körzeti megbízotti beosztásban volt, mely beosztása ellátása alól nem mentesítették. Az alperes a tevékenységkimutatásban rögzített feladatok ellátását, mértékét és módját nem vitatta. A KMB Szabályzat 21., 22. és 26. pontjaira figyelemmel rámutatott, hogy az alperes – a tilalmazott feladatokat kivéve – jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok végzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, azonban a munkáltató ezen jogosultsága nem sérthette a felperes kinevezés szerinti beosztását és díjazásra való jogosultságát. Hangsúlyozta, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató egyoldalúan rögzítheti, azonban ezek meghatározása nem lehet önkényes. A munkakör kiterjesztő értelmezésével kapcsolatban a Kúria joggyakorlatára hivatkozott, ami szerint jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.247/2020/4.). A különleges jogrendre való hivatkozást sem találta alaposnak, mivel az alperes nem jelölte meg, hogy a felperes a különleges jogrenddel összefüggésben milyen feladatot látott el. A fentiek alapján arra a megállapításra jutott, hogy az alperes a felperest a szolgálati beosztásához (körzeti megbízotti) nem tartozó feladatkör ellátásával megbízta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján, ezért a felperes a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerint jogosult volt díjazásra. A felperes díjigényét nem találta eltúlzottnak,

figyelembe vette, hogy a jogszabályi lehetőség (50-200 %) középértékétől elmarad. Értékelte a feladatellátás rendszerességét, és azt is, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, különböző típusú többletfeladatot kellett ellátnia, ami nagyobb megterhelést jelentett számára és szélesebb szaktudást igényelt. Az átkísérés kifejezetten tiltott feladat volt, mégis el kellett látnia a felperesnek, továbbá figyelemmel volt a jelenlegi ár- és értékviszonyokra is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű havi megbízási díj megállapítását kérte.

[7] Állította, hogy az ítélet a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjába és 71. § (5) bekezdésébe ütközik, a megbízási díj jogalapja nem áll fenn, de fennállása esetén is legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű havi megbízási díj megállapítása lenne elfogadható. Ezt támasztja alá a felperes kimutatása, mely alapján a peresített időszakban összesen 173 alkalommal látott el működési körzetén kívüli szolgálati feladatokat, ami átlagosan havi bontásban 5,4 alkalomnak felelt meg. A szolgálati feladatok megoszlását tekintve állította, hogy a felperes rendezvénybiztosításokat 5 alkalommal, átkísérési feladatokat 5 alkalommal, kísérést 1 alkalommal, előállítással, elővezetéssel összefüggő feladatokat 11 alkalommal, COVID-19 elleni védekezéshez köthető határszolgálati feladatokat 14 alkalommal látott el, melyek kizárólag eseti és nem rendszeres jellegű feladatellátásnak minősülnek.

[8] A felperes által ellátott járőrfeladatok nem jelentettek valódi többletmunkát, mivel felperes felelőssége nem volt magasabb szintű, ami nem eredményezett nagyobb leterheltséget sem. A járőr és a körzeti megbízott munkaköri leírások túlnyomó részben azonosak, a két beosztás feladatai nem különböznek lényegesen, a KMB Szabályzatban meghatározott rendészeti feladatok átfedést mutatnak a Járőr Szabályzat III. és IV. fejezetében foglaltakkal, közrendvédelmi, közterületi feladataik szinte azonosak. A járőrozás nem kizárólag a járőrszolgálati beosztást betöltő feladata, hanem mindenkié, aki közterületi szolgálatot lát el. A KMB Szabályzat V. fejezete és IV. fejezet 37. pontja szerint pedig a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában a közterületi tevékenység ellátására köteles, ezért a körzeti megbízott alaptevékenységének minősül a járőri feladat, ebből következően a felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat. A felperes munkaköri leírásának IV. Fejezet A. pont m) alpontjára és tényleges munkavégzésének helyére (helység1 Rendőrkapitányság területe) figyelemmel járőrszolgálati feladatai nem tartoztak a KMB Szabályzat 25. pontjában felsorolt tiltott feladatok körébe, hanem az a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó olyan közterületi tevékenység, amelynek ellátása nem minősül a kinevezéstől eltérő többletfeladatnak.

[9] A felperes jogszerűen került elvonásra a fokozott ellenőrzés, különleges jogrend elrendelésével működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. b), c), e) alpontja alapján eseti jelleggel. A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet elrendelése, meghosszabbítása, továbbá a migrációs helyzet kezelésére irányuló feladatok a rendőrség feladatrendszerét jelentősen átalakították, mely által a teljes személyi állományra jelentős többletfeladat hárult. A hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjaitól a társadalom és a szolgálat magas szintű erkölcsi felelősséget,

elkötelezettséget, érték- és normakövetést vár el, melyet a Hszt. preambuluma alapelvei szinten is megfogalmaz. Az ilyen jellegű, az általános működési rendtől eltérő feladatok nem eredményezhetik megbízási díj megállapítását, mivel azok a rendőrség hivatásos állományának szolgálati kötelezettségét képezik.

[10] A megbízási díj összegszerűsége kapcsán indokolatlannak tartotta a megbízási díj minimumértékétől való eltérést, mivel sem magasabb képesítési követelmények, sem jelentős többletterhelés az alacsonyabb beosztású beosztáshoz tartozó feladatból eredően nem következnek. A felperes szakmai felkészültsége, emberi és szakmai tapasztalatai őt egyértelműen alkalmassá tették arra, hogy a kapitányságvezető utasításából fakadó eseti jellegű feladatokat aránytalan sérelem bekövetkezése nélkül ellássa. Ennek megfelelően a felperes legfeljebb a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott mérték minimumát, azaz a rendvédelmi illetményalap 50%-át kaphatná, amely 32 hónapra számítva 618.400 forint.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes ténybeli és jogi indokaira tekintettel, valamint perköltsége megállapítását a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján. Hivatkozott a Kúria hasonló tényállás mellett hozott Kf.VII.39.549/2021/4. és a Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéleteire. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna, ezért megismételte az elsőfokú eljárásban előadott jogi érveit.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[12] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül elbírálván. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak és a mintaper eredményének figyelembevételével egyéniesítés mellett megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[14] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletet a megbízási díj jogalapjában és összegszerűségében is vitatta. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezés téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[15] A jogalap vitatása körében az ítéltábla rámutat, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a 5.K.701.208/2022. számú mintaper eredménye szerint folytatta le, mivel az előtte fekvő ügy e mintapertől az 5.K.700.531/2023/4. számú, eljárást felfüggesztő végzés fellebbezés hiányában történő jogerőre emelkedésére tekintettel, a felek által sem vitatottan sem jogi, sem ténybeli szempontból nem különbözött. A perben elbírálandó jogkérdés

tárgyában a Fővárosi Ítéltábla a mintaperben a 4.Kf.700.436/2023/5. számú ítéletében kimondta, hogy „amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat saját beosztása alóli mentesítés nélkül, többletfeladatként látja el, a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjra jogosult”.

[16] Elsőként az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy a mintaper keretében hozott ítéletének mennyiben van kötőereje a fellebbezési eljárásban. A Kp. a mintaperben hozott ítélet kötőerejéről kifejezetten nem rendelkezik. A Kp. 33. § (2) bekezdésében szereplő rendelkezés szerint amennyiben a mintaperhez képest tény- és jogbeli azonosság van a mintaper után elbírálásra kerülő jogvitánál, a közigazgatási bíróság azt a mintaper eredménye szerint tárgyaláson kívül bírálhatja el. A Kúria a mintaperben hozott – felülvizsgálattal nem támadott – határozattól való eltérésről szóló 7/2024. JEH (Jpe.IV.60.056/2023/11. számú) határozatában rámutatott, hogy „a jogorvoslat lehetősége a Kp. szerint meghatározott körben megilleti a peres eljárás résztvevőit, a mintaperben hozott ítélet elleni felülvizsgálat elmaradása nem hat ki a mintaperben hozott ítélet alapján hozott további döntésekre. Az ítélt dolog (res judicata) elve nem érvényesülhet egy másik, akár más személyek között folyamatban lévő ügyben. A mintaperrel elérni kívánt hatékonysági, pergazdaságossági szempontok és a perkoncentráció elve az alkotmányos alapjogot nem írja felül, erre figyelemmel a jogorvoslat nem üresedhet ki.”. Az ítéltábla szerint azonban a fellebbező fél jogorvoslati joga nem eredményez parttalan (hivatalbóli) vizsgálatot, fellebbezésében külön ki kell térnie arra, hogy a mintaperben hozott jogerős ítélettől való eltérést mi indokolja, az miben nyilvánul meg, különös tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az első- és másodfokú ítéleteket a 5.K.700.162/2024/2. számú végzés szerint a rendelkezésére bocsátotta.

[17] Az ítéltábla a fent írtakra tekintettel a fellebbezési eljárásra – e körben a megbízási díj jogalapjára – vonatkozóan hangsúlyozza, hogy a mintaperben hozott – a Kúria előtt felülvizsgálati kérelemmel nem támadott – jogerős döntését a mintapertől jogi és ténybeli szempontból nem különböző tárgyi közigazgatási perben magára nézve irányadónak tartotta. Ennek oka, hogy a fellebbező alperes a perbeli első és másodfokú eljárásban sem vitatta jelen ügy mintaperhez való ténybeli és jogi azonosságát, nem tett előadást arra vonatkozóan, hogy a mintapertől eltérés mutatkozik, melyre figyelemmel a ténybeli és jogi azonosság fennállónak minősül. Az alperes fellebbezésében – a jogalap körében – nem kifogásolt olyan tényállási kérdést sem, melyet az elsőfokú bíróság a mintaperben foglaltaktól eltérően, tévesen értékelt, avagy a mintaperben vizsgált jogkérdéstől eltérően és megalapozatlanul, hibásan vett figyelembe; e körben tanúsított jogsértésre sem hivatkozott. Mindezek következményeként az ítéltábla a megbízási díj jogalapját érintő mintaperben rögzített és a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletben is levezetett jogértelmezést – az abban foglaltak megismétlése nélkül – a jelen perre is irányadónak tekintette. Ebből eredően a másodfokú bíróság – a konkrét tények szintjén – nem látott lehetőséget arra, hogy az alperes megbízási díj jogalapját érintő vitatását ebben a körben másként értékelhesse.

[18] A másodfokú bíróság az egyéniesített vizsgálat körében továbbá kiemeli, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás, valamint alperesi nyilatkozat alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. Az elsőfokú bíróság továbbá ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a – beosztásába nem tartozó – járőr- és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő jelleggel, rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat alperes által hivatkozott pontjai és a felperes hivatkozott munkaköri leírása sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. Az alperes által is kimutatott, a peresített időszakban összesen 173 alkalommal a működési körzeten kívül a

felperes beosztásához nem tartozó feladatellátás a perbeli időszakot jelentő 32 hónapban havi átlagban 5,4 alkalmat jelent, ami önmagában a feladatellátás visszatérő jellegére, rendszerességére utal. A felperest a peresített időszakban havonta rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti körzeten kívül járőri és egyéb feladatokra.

[19] A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.005/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-899, Kf.VII.45.007/2022/4 – BHGY K-KJ-2022-898.)

[20] A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes azonban nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest a perbeli időszakban visszatérő rendszerességgel, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri és egyéb szolgálati feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottn – a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította.

[21] A közterületi szolgálat fogalmát nem értelmezte tévesen az elsőfokú bíróság, a felperes körzeti megbízotti beosztásától eltérő többletfeladat ellátásnak minősülnek alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően teljesített rendszeres járőri feladatok felperes működési körzeten kívül, számos esetben nem is járőrrel, hanem másik körzeti megbízott párjával közösen. A fentiek szerint az elsőfokú bíróság okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérően, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[22] A megbízási díj összegszerűsége körében az alperes az elsőfokú bíróság tényállás tisztázási és értékelési-mérlegelési, valamint indokolási tevékenységét kívánta támadni, azonban a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése nélkül. Ez okból az ítéltábla – a fellebbezés tartalmának megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése hiányában – kizárólag az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésekre – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és 71. § (5) bekezdésére – tekintettel vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díj összegét; azt azonban az alperes nem fejtette ki, hogy az általa előadottak ezen jogszabályi rendelkezések tükrében miként támasztják alá, hogy a megbízási díj összegének meghatározása jogszabálysértő módon történt. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kúria Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt

kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna.

[23] Az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása is megbízási díjra jogosít, a jogalkotó nem a többletteleher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz arra a beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek tekintetével az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perkötségének megfizetésére. A másodfokú perkötség mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5) bekezdésére figyelemmel állapította meg, a felperes által felszámított összeget a pertárgyértékkel arányban állónak találta.

[26] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 74.209 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. november 13.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró